

Все моє життя.

♩ = c. 125

Чо - му так бу - ва - є, що ми за - бу - ва - єм, про

те за - бу - ва - є - мо ми, що Бо-жий Син, Від-ку - пи-тель, Гос -

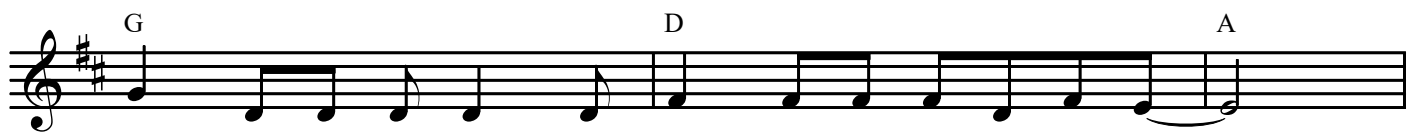
подь наш, Спа-си-тель по - мер за всіх нас на хре-сті? Грі -

хи, що ро - би - ли, І - су - са Кров зми - ла, і

Бог нас простив і прийняв. А ко - ли ми всі вто - ми - лись і

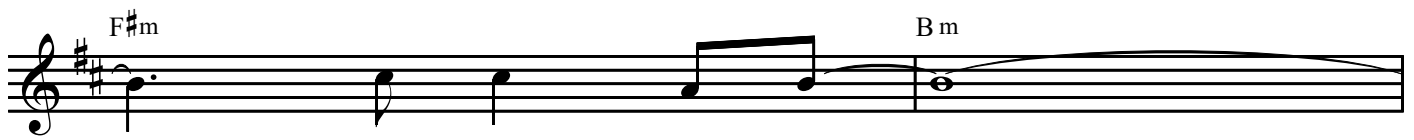
ста - ли без - си - лі, по - ніс на Сво - їх Він ру - ках.

Все мо - є жит - тя на - ле - жить Йо - му, бо ко - лись по - ми - рав,

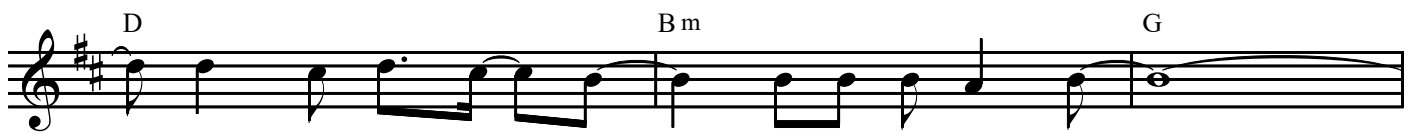
а те - пер я жи - ву. То - бі спі - ва - ю, О - тець,

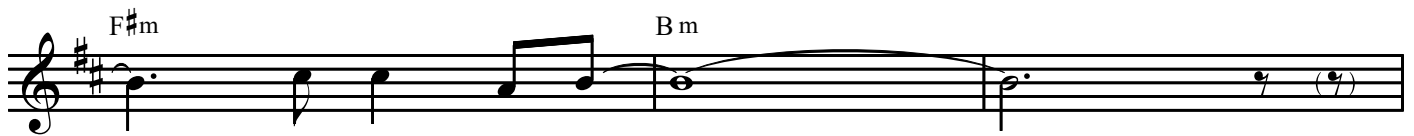
я пі - сню цю.

Бо я те-пер не раб, я Тво-є ди - тя. Мо-жу віль-но при-зва -

- ти Тво - є І - м'я. Слав-те Бо - га всі,

бо доб - рий Він.

Слав - лю Те - бе, мій Гос - подь і Спа - си - тель. То -

бі сла - ва, честь і хва - ла.

1. Чому так буває, що ми забуваєм,
про те забуваємо ми,
що Божий Син, Відкупитель,
Господь наш, Спаситель
помер за всіх нас на хресті?

Гріхи, що робили, Ісуса Кров змила,
і Бог нас простив і прийняв.
А коли ми всі втомились
і стали безсилі,
поніс на Своїх Він руках.

Приспів:

Все моє життя належить Йому,
бо колись помирав, а тепер я живу.
Тобі співаю, Отче, я пісню цю.
Бо я тепер не раб, я Твоє дитя.
Можу вільно призвати Твоє Ім'я.
Славте Бога всі, бо добрий Він.

2. А ще так буває,
що час ми втрачаєм,
втрачаємо час ми на те,
що часто нам не потрібно.
А час швидкоплинний
до вічності вже нас веде.

Його нам не повернути,
знайти чи здобути,
купити не можна ніяк.
Тож зайве все відкидаю
й за руку тримаюсь
небесного Бога Отця.

Закінчення:

Славлю Тебе, мій
Господь і Спаситель.
Тобі слава, честь і хвала.